

No. 39779

**Venezuela
and
Czech Republic**

Convention between the Republic of Venezuela and the Czech Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Caracas, 26 April 1996

Entry into force: 12 November 1997 by notification, in accordance with article 28

Authentic texts: Czech, English and Spanish

Registration with the Secretariat of the United Nations: Venezuela, 24 December 2003

**Venezuela
et
République tchèque**

Convention entre la République du Venezuela et la République tchèque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Caracas, 26 avril 1996

Entrée en vigueur : 12 novembre 1997 par notification, conformément à l'article 28

Textes authentiques : tchèque, anglais et espagnol

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Venezuela, 24 décembre 2003

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

S M L O U V A

MEZI

VENEZUELSKOU REPUBLIKOU

A

ČESKOU REPUBLIKOU

**O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU
ÚNIKU V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU**

VENEZUELSKÁ REPUBLIKA A ČESKÁ REPUBLIKA

přejice si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

se dohodly takto:

Článek 1
OOSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezipienti).

Článek 2
DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států, ať je způsob vybíráni jakýkoli.
2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.
3. Současně daně, na které se smlouva vztahuje, jsou zejména:
 - a) v České republice:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitosti;
 - (dále nazývané "česká daň");
 - b) ve Venezuele:
 - (i) daň z příjmů (Ley de Impuesto sobre la Renta) a
 - (ii) daň z obchodních aktiv (Ley de Impuesto a los Activos Empresariales);
 - (dále nazývané "venezuelská daň").
4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3
VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy "jeden smluvní stát" a "druhý smluvní stát" označují podle souvislosti Českou republiku nebo Venezuelskou republiku;
 - b) výraz "osoba" zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
 - c) výraz "společnost" označuje jakoukoli právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
 - d) výrazy "podnik jednoho smluvního státu" a "podnik druhého smluvního státu" označují podle souvislosti podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
 - e) výraz "státní příslušník" označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
 - f) výraz "mezinárodní doprava" označuje jakoukoli dopravu lodi nebo letadlem, která je provozována podnikem, který má místo svého skutečného vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě.
 - g) výraz "příslušný úřad" označuje:
 - (i) v případě České republiky, ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Venezuely, superintendanta integrované národní služby pro správu daní (Servicio Nacional Integrado de Administración Tributaria - SENIAT), jeho zmocněného zástupce nebo úřad jmenovaný ministrem financí jako příslušný úřad pro účely této smlouvy.
2. Pokud jde o provádění smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován takový význam, který mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

REZIDENT

1. Pro účely této smlouvy výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje:
 - a) každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. V případě Venezuely tento výraz zahrnuje jakéhokoli rezidenta - osobu nebo společnost, podléhajícího venezuelskému územnímu systému zdanění;
 - b) vládu tohoto státu nebo jeho nižší správní útvar nebo jakoukoli agenturu nebo prostředníka každé takové vlády, nižšího útvaru nebo úřadu.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, bude považována za rezidenta toho státu, kde se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, bude považována za rezidenta toho státu, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude považována za rezidenta toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Pro účely této smlouvy výraz "stálá provozovna" označuje trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti provozována činnost podniku.

2. Výraz "stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu;

f) prodejní místo;

g) vrtaci soupravu nebo loď používanou pro průzkum nebo rozvoj přírodních zdrojů nebo v souvislosti s ním; a

h) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz "stálá provozovna" rovněž zahrnuje:

a) staveniště, stavbu, montáž nebo instalaci projekt, nebo s nimi spojený dozor, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo dozor déle než šest (6) měsíců;

b) poskytování služeb, včetně poradenských a manažerských služeb podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků, najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud:

(i) činnosti takového charakteru trvají ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu více než šest (6) měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období; nebo

(ii) služby jsou provozovány ve druhém smluvním státě ve prospěch spřízněného podniku (ve smyslu článku 9 (Sdružené podniky)).

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz "stálá provozovna" nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem provádění dalších činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter, za předpokladu, že nedochází ke spojení žádných takových činností.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 - jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném smluvním státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud tato osoba:

a) má k dispozici a obvykle používá v tomto státě oprávnění sjednat nebo uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti takové osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce; nebo

b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně provádí dodávky zboží jménem podniku.

6. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku, se předpokládá, že pojistí ovnu jednoho smluvního státu, s výjimkou zajistného, má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7.

7. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu v jednom smluvním státě pouze ~~pokud~~ v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře,

generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své fádné činnosti. Jestliže však jsou činnosti takové osoby vykonávány zcela nebo téměř zcela ve prospěch tohoto podniku, nebude tato osoba považována za nezávislého zástupce ve smyslu tohoto odstavce.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, kontroluje společnost nebo je kontrolována společností, která je rezidentem druhého smluvního státu, nebo která vykonává svoji činnost v tomto druhém státě (at ř prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neuční sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Výraz "nemovitý majetek" má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby jako odměnu za těžbu nebo za povolení těžby nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.
3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.
4. Ustanovení odstavek 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává nebo nevykonával svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává nebo vykonával svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat:
a) této stálé provozovny; nebo b) prodeji zboží v druhém státě, které je stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávané prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejně nebo obdobně činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou. V každém případě, jestliže nemůže být určena správná částka zisků, které lze přičítat stálé provozovně, nebo jestliže její stanovení působi výjimečné potíže, mohou být zisky, které lze přičítat stálé provozovně objektivně odhadnuty. Přijatý odhad musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami uvedenými v tomto článku.
3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečítat náklady podniku, vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna či jinde. Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než jako náhrada skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb jako náhrady za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídící služby nebo, vyjma případů bank, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při stanovení zisků stálé provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídící služby nebo, vyjma případů bank, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří.
4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdelení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdelením; použitý způsob rozdelení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálé provozovně se nepříčtuje žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.
6. Zisky, které se mají přičítat stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.
7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8
LODNÍ A LETECKÁ DOPRAVA

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.
2. Jestliže místo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodi rezidentem.
3. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9
SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
 - b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,
- a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoli zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10
DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společnosti, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, dan takto stanovená nepřesáhne:

a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečný vlastník je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 15 procent majetku společnosti vyplácející dividendy;

b) 10 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz "dividendy", použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcii nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnemu zdanění jako příjmy z akcii podle daňových předpisů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společnosti, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdelených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky, majici zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, budou úroky uvedené v odstavci 1 zdaněny pouze ve smluvním státě, jehož je příjemce úroků rezidentem, pokud je splněn jeden z následujících požadavků:

- a) příjemcem úroků je vláda smluvního státu, centrální banka smluvního státu nebo jeho nižší správní útvar nebo místní úřad;
- b) úroky jsou vyplácené jakoukoli osobou uvedenou v pododstavci a);
- c) úroky jsou vyplácené v souvislosti s půjčkou poskytnutou nebo garantovanou institucí vlastněnou nebo kontrolovanou vládou smluvního státu a uskutečněnou z důvodu financování zahraničního obchodu.

4. Výraz "úroky", použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majicích či nemajicích právo účasti na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémii a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátee úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že takovéto úroky mají zdroj v tom státě, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahuje k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem, nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY A POPLATKY ZA TECHNICKOU POMOC

1. Lisenční poplatky a poplatky za technickou pomoc, mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Tyto lisenční poplatky a poplatky za technickou pomoc však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne 12 procent hrubé částky.
3. Výraz "poplatky za technickou pomoc", použitý v této smlouvě, označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakékoli technické vědomosti, zkušenosti, dovednosti, know-how nebo výrobních postupů nebo spočívající v rozvoji a převodu technického plánu nebo technického vzoru.
4. Výraz "lisenční poplatky", použitý v tomto článku, označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo právo na užití jakéhokoli autorského práva k dílu literárnemu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, jakéhokoli patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení. Výraz "lisenční poplatky" rovněž zahrnuje zisky plynoucí ze zcizení jakéhokoli takového práva nebo majetku, které jsou závislé na jejich produktivitě nebo užiti.
5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník lisenčních poplatků nebo poplatků za technickou pomoc, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává nebo vykonával v druhém smluvním státě, ve kterém mají lisenční poplatky nebo poplatky za technickou pomoc zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo v tomto druhém státě vykonává nebo vykonával nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik lisenčním poplatkům nebo poplatkům za technickou pomoc, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho o jaký případ jde.
6. Jestliže částka lisenčních poplatků nebo poplatků za technickou pomoc, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem, nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcе se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s ohledem k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež iná podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
3. Zisky ze zcizení lodi nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.
4. Zisky ze zcizení akcii nebo jiných práv na společnost, jejíž aktiva pozůstávají převážně, přímo nebo nepřímo, z nemovitého majetku umístěného v jednom smluvním státě, nebo práv, která se váží k tomuto nemovitému majetku, mohou být zdaněny v tomto státě.
5. Zisky ze zcizení akcii, jiných, než prodaných prostřednictvím uznané burzy cenných papírů jednoho smluvního státu, představujících více než 10-ti procentní podíl na akciovém kapitálu společnosti, která je rezidentem jednoho smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto státě.
6. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v předcházejících odstavcích, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy, které pobírá fyzická osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě. Takové příjmy však mohou být rovněž zdaněny v druhém smluvním státě, jestliže:
 - a) fyzická osoba má pravidelně k dispozici v tomto druhém státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze příčitat této stálé základně, nebo

b) fyzická osoba je přitomna v tomto druhém státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přečítat činnostem vykonávaným v tomto státě, nebo

c) odměny za její činnosti ve druhém smluvním státě jsou vyplácené rezidentem nebo jménem rezidenta druhého smluvního státu nebo jdou k též stálé provozovny nebo stálé základny umístěné v tomto smluvním státě a v daňovém roce překročí hrubou částku rovnající se 15 000 USD (patnáct tisíc U. S. dolarů).

2. Při počítání období zmíněných v odstavci 1 písm. b) se použijí ustanovení článku 15 odstavce 3.

3. Výraz "svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platý, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

a) příjemce je zaměstnán v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesahou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo jménem zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a

c) odměny nejdou k též stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Do počítání období zmíněných v odstavci 2 písm. a) se zahrnují následující dny:

a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dnů příjezdů a odjezdů a

b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, národní svátky, dovolené a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

4. Výraz "zaměstnavatel" zmíněný v odstavci 2 písm. b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci, a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

5. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu, zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

**Článek 16
TANTIÉMY**

Tantiémy a jiné podobné platby, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jakémokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

**Článek 17
UMĚLCI A SPORTOVCI**

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, nebo hudebník, nebo jako sportovec, z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.
2. Jestliže příjmy z činnosti osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem, neplynou umělcí nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

**Článek 18
PENZE**

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 2 zdanění pouze v tomto státě.

**Článek 19
VEŘEJNÉ FUNKCE**

- I. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby

prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu úřadu. podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže jsou služby prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním příslušníkem tohoto státu, nebo

(ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

STUDENTI

Fyzická osoba, která je nebo byla rezidentem jednoho smluvního státu bezprostředně před svým příjezdem do druhého smluvního státu, a která se dočasně zdržuje ve druhém smluvním státě za hlavním účelem:

a) studia v tomto druhém smluvním státě na univerzitě nebo jiné vzdělávací instituci schválené příslušným orgánem tohoto smluvního státu, který působí v oblasti vzdělávání;

b) zajištění výcviku potřebného k její kvalifikaci pro vykonávání profese nebo získání povolání nebo profesní nebo technické specializace; nebo

c) studia nebo provádění výzkumu jako příjemce grantu, podpory nebo stipendia od vládní, náboženské, charitativní, vědecké, literární nebo vzdělávací organizace, nebo jako účastník jiných programů sponzorovaných takovou organizací,

bude osvobozena od zdanění v tomto druhém smluvním státě, pokud jde o:

(i) částky poukázané ze zahraničí za účelem úhrady nákladů její výživy, vzdělávání, výcviku nebo praxe, a

(ii) částky takového grantu, podpory nebo stipendia.

**Článek 21
JINÉ PŘÍJMY**

Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se výslovně nepojednává v předcházejících článkách této smlouvy, mohou být bez ohledu na ustanovení jakéhokoliv jiného článku této smlouvy zdaněny každým smluvním státem v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

**Článek 22
MAJETEK**

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu, a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.
2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.
3. Majetek představovaný loděmi a letadly, provozovanými v mezinárodní dopravě a movitým majetkem, který slouží k provozu těchto lodi a letadel, podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.
4. Majetek představovaný akcemi nebo jinými právy na společnosti může být zdaněn ve smluvním státě, jehož je společnost rezidentem.
5. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

**Článek 23
VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ**

1. V případě Venezuely bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:
Jestliže rezident Venezuely pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být podle ustanovení této smlouvy zdaněn v České republice, bude takový příjem nebo majetek osvobozen od venezuelské daně.
2. V případě České republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:
Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmů nebo majetku, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny ve Venezuele,

avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Venezuela. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně případá na příjmy nebo majetek, které mohou být, v souladu s ustanovenimi této smlouvy, zdaněny ve Venezuela.

3. Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovenim této smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky je zde osvobozen od zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tiživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 použije rovněž na státní příslušníky, kteří nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoli osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinnosti k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčasti, přímo nebo nepřímo, vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tiživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvně zmíněného státu.

Článek 25

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ni ke zdanění, které není v souladu s ustanovenimi této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže její případ spadá pod článek 24 odstavec 1. úřadu

smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvého oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se smlouvou. Jakákoli dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoli časová omezení ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoli obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojitého zdanění v případech neupravených ve smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem smlouvy, pokud zdanění, které upravuje, není v rozporu s touto smlouvou, zvláště za účelem zabránění podvodu nebo úniku těchto daní. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudu a správních úřadů), které se zabývají vyměrováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích. Příslušné úřady budou prostřednictvím konzultaci vytvářet vhodné podmínky, metody a techniky týkající se záležitosti, na základě kterých se taková výměna informací bude uskutečňovat, včetně, pokud je to vhodné, výměny informací ohledně vyhýbání se zdanění.

2. Ustanovení odstavce 1 neboudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi ~~těchto~~ nebo druhého smluvního státu;

b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

DIPLOMATÉ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

VSTUP V PLATNOST

1. Každý smluvní stát písemně oznámí, že byly splněny postupy požadované jeho právním řádem pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a její ustanovení se budou provádět:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

VÝPOVĚĎ

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní stát může písemně diplomatickou cestou smlouvu vypovědět nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne, kterým smlouva vstoupila v platnost. V tomto případě se smlouva přestane provádět:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dáná výpověď.

NA DŮKAZ TOHO podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v PRAZE dne 16. dubna 1996 ve dvojím vyhotovení
ve španělském, českém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické.
V případě jakýchkoli rozdílnosti ve výkladu mezi španělským a českým textem
bude rozhodujícím anglický text.

Za Venezuelskou republiku

Za Českou republiku

PROTOKOL

V okamžiku podpisu Smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku uzavřené tohoto dne mezi Venezuelskou republikou a Českou republikou, se níže podepsaní dohodli na následujících doplňujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást smlouvy:

K článku 4

V případě, že Venezuela změní svůj stávající územní daňový systém na systém zdanění celosvětových příjmů, rozumí se, že článek 4 odstavec 1 bude nahrazen následovně:

Pro účely této smlouvy výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria a rovněž zahrnuje tento stát a jakékoli jeho nižší správní nebo administrativní útvary nebo místní úřady. Tento termín však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě.

K článku 7

V případě Venezuely by se ustanovení odstavce 3 použily pouze tehdy, jestliže Venezuela změní svůj územní daňový systém na systém zdanění celosvětových příjmů. Prozatím, pro účely stanovení zdanitelného zisku stálé provozovny, mohou být úroky, licenční poplatky a jiné výlohy odečteny za stejných podmínek jako by byly vynaloženy podnikem-rezidentem.

K článku 23

Bez ohledu na článek 23 odstavec 2, v případě, že Venezuela přistoupí na systém zdanění celosvětových příjmů, dvojí zdanění bude vyloučeno následovně:

- a) jestliže rezident Venezuely pobírá příjmy, které v souladu s ustanoveními této smlouvy mohou být zdaněny v České republice, Venezuela povolí snížit daň z příjmu tohoto rezidenta o částku rovnající se daní z příjmů zaplacené v České republice; částka, o kterou se daň sníží však nepresáhne tu část daně z příjmů vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být zdaněny v České republice; a
- b) jestliže v souladu s jakýmkoli ustanovením smlouvy, příjem pobíraný rezidentem Venezuely je osvobozen od zdanění v tomto státě, Venezuela může přesto, při výpočtu částky daně ze zbyvajících příjmů tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem.

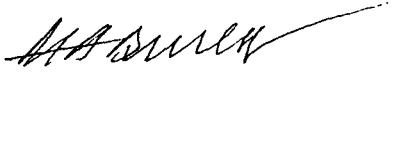
K článku 24

Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 7 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. V případě Venezuely by se toto ustanovení použilo pouze tehdy, jestliže Venezuela změní svůj územní daňový systém na systém zdanění celosvětových příjmů.

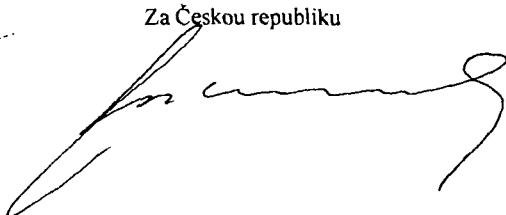
NA DŮKAZ TOHO podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno v PRAZE dne 26. dubna 1996 ve dvojím vyhotovení ve španělském, českém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoli rozdílností ve výkladu mezi španělským a českým textem bude rozhodujícím anglický text.

Za Venezuelskou republiku

Za Českou republiku

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

**CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF VENEZUELA AND THE
CZECH REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Republic of Venezuela and the Czech Republic

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
have agreed as follows:

Article I. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In the Czech Republic:
 - (i) the tax on income of individuals (dan z príjmu fyzickych osob);
 - (ii) the tax on income of legal persons (dan z prijmu právnickych osob);
 - (iii) the tax on immovable property (dan z nemovitosti);
(hereinafter referred to as “Czech tax”)
 - b) in the case of Venezuela:
 - (i) the tax on income (Ley de Impuesto sobre la Renta) and
 - (ii) the tax on business assets (Ley de Impuesto a los Activos Empresariales);
(hereinafter referred to as “Venezuelan tax”).
4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Czech Republic or the Republic of Venezuela as the context requires;
 - b) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - c) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - d) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - e) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person partnership or association deriving its status as such from the law in force in a Contracting State;
 - f) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - g) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of the Czech Republic, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Venezuela, the Superintendent of the Integrated National Service of Tax Administration (Servicio Nacional Integrado de Administración Tributaria -SENIAT), his authorized representative or the authority which is designated by the Minister of Finance as the competent authority for the purposes of this Convention.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention the term “resident of a Contracting State” means:
 - a) any person, who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. In the case of Venezuela, the term includes any resident person or company subject to the Venezuelan territorial system of taxation;

- b) the Government of that State or a political subdivision thereof or any agency or instrumentality of any such government, subdivision or authority.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
 - b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) a sales outlet
 - g) a drilling rig or ship used for, or in connection with, the exploration or development of natural resources; and
 - h) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities lasts more than six (6) months.

- b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if:
 - (i) activities of that nature continue within that State for a period or periods aggregating more than six (6) months within any twelve-month period; or
 - (ii) the services are performed within that State for related enterprise (within the meaning of Article 9 (Associated Enterprises)).

4. Notwithstanding the preceding provisions of this article the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character, provided there is no combination of any such activities.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies -- is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- a) has and habitually exercises in that State an authority to negotiate or conclude contracts on behalf of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- b) has no such authority ,but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons

are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such person are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term 'immovable property' shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on or has carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to (a) that permanent establishment; or (b) sales in the other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment. In any case where the correct amount of profits attributable to a permanent establishment is incapable of determination or the determination thereof presents exceptional difficulties, the profits attributable to the permanent establishment may be estimated on a reasonable

basis. The estimate adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than as a reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a bank, as interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a bank, as interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbor of the ship is situated, or, if there is no such home harbor, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or,
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of a Contracting State the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 15 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 10 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the other Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of a Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph (2) interest, mentioned in paragraph (1) shall be taxable only in the Contracting State where the recipient of the interest is a resident if one of the following requirements is fulfilled;

- a) the recipient thereof is the government of a Contracting State, the Central Bank of a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof;
- b) the interest is paid by any of the persons mentioned in subparagraph (a);
- c) the interest is paid in respect of a loan granted or guaranteed by an institution owned or controlled by the Government of a Contracting State and formed for the purpose of financing external trade.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however,

the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties and fees for technical assistance

1. Royalties and fees for technical assistance arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties and fees for technical assistance may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 12 percent of the gross amount.

3. The term "fees for technical assistance" as used in this Convention means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any technical knowledge, experience, skill, know-how, or processes, or consist of the development and transfer of a technical plan or technical design.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment. The term "royalties" also includes gains derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity or use thereof.

5. The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the royalties or fees for technical assistance, being a resident of a Contracting State carries on or has carried on business in the other Contracting State in which the royalties or fees for technical assistance arise, through a permanent establishment situated therein, or performs or has performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties or fees for technical assistance are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties or fees for technical assistance, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the bene-

ficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of shares or other rights in a company which assets principally, directly or indirectly, consist of immovable property situated in a Contracting State or rights pertaining to such immovable property, may be taxed in that State.
5. Gains from the alienation of shares, other than those sold through a recognized Stock Exchange of a Contracting State, that represent a participation of more than 10 percent of the stock of a company resident of a Contracting State may be taxed in that State.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the paragraphs mentioned above, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:
 - a) the individual has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities, but only so much thereof as is attributable to that fixed base, or
 - b) the individual is present in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any period of 12 months, but only so much thereof as is attributable to services performed in that State, or

- c) the remuneration for his activities in the other Contracting State is paid by or on behalf of a resident of the other Contracting State or is borne by a permanent establishment or a fixed base situated in that Contracting State and exceeds in the fiscal year a gross amount equivalent to US\$ 15,000 (Fifteen Thousand U.S. dollars).
2. In the computation of the periods mentioned in paragraph 1, b), the provisions of paragraph 3 of Article 15 shall apply.
3. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

- 1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
- 2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:
 - a) the recipient is employed in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 153 days in any twelve month period, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
- 3. In the computation of the periods mentioned in paragraph 2, a), the following days shall be included:
 - a) all days of physical presence including days of arrivals and departures, and
 - b) days spent outside the State of activity such as Saturdays and Sundays, national holidays, holidays and business trips directly connected with the employment of the recipient in that State, after which the activity was resumed on the territory of that State.
- 4. The term employer mentioned in paragraph 2, b) means the person having right on the work produced and bearing the responsibility and risk connected with the performance of the work.
- 5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors or any other similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Entertainers and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State;

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government service

1. a) Remuneration, other than a pension paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority shall be taxable only in that State.
b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who: (i) is a national of that State, or (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any person paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before his visit to the other Contracting State and who is temporarily present in the other Contracting State for the primary purpose of:

- a) studying in that other Contracting State at a university or other educational institution approved by the appropriate educational authority of that Contracting State;
- b) securing training required to qualify him to practice a profession or for acquiring a vocation or a professional or technical specialty; or
- c) studying or doing research as a recipient of a grant, allowance, or award from a governmental, religious, charitable, scientific, literary or educational organization, or as a participant in other programmes sponsored by such an organization

shall be exempt from tax in that other Contracting State in respect of

- (i) remittances from abroad for the purpose of his maintenance, education, training or practice and
- (ii) the amount of such grant, allowance or award.

Article 21. Other income

Notwithstanding the provisions of any other Article of this Convention, items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention may be taxed by each Contracting State in accordance with the provisions of its domestic law.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Capital represented by shares or other corporate rights may be taxed in the Contracting State of which the company is a resident.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of double taxation

1. In the case of Venezuela double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Venezuela derives income or owns capital, which, in accordance with the provision of this Convention may be taxed in the Czech Republic, such income or capital shall be exempted from Venezuelan tax.

2. In the case of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

The Czech Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may also be taxed in Venezuela but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Venezuela. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income or capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Venezuela.

3. Where, in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of the Czech Republic is exempt from tax therein the Czech Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. The provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to nationals who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The competent authorities shall, through consultation, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters in respect of which such exchange of information shall be made, including, where appropriate, exchanges of information regarding tax avoidance.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Diplomatic agents and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into force

1. Each Contracting State shall notify the order in writing of the completion of the procedure required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notification and shall thereupon have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, to income paid or credited on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to income or capital in any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, to income paid or credited on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to income or capital in any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Praga, this 26th day of April, 1996, in the Czech, Spanish and English languages all texts being equally authentic. In case there is any divergency of interpretation between the Czech and the Spanish text the English text shall prevail.

For the Republic of Venezuela:

MIGUEL ANGEL BURELLI RIVAS
Minister of Foreign Affairs

For the Czech Republic:

ING. IVAN KOCÁRNIK
Vice-Prime Minister and Minister of Finance

PROTOCOL

At the moment of signature of the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital concluded this day between the Republic of Venezuela and the Czech Republic, the undersigned have agreed upon the following additional provisions, which form an integral part of the Convention:

Ad Article 4

It is understood that if Venezuela changes its present territorial tax system to a world-wide system of taxation paragraph 1 of Article 4 will be replaced as follows:

For the purposes of this Convention the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature and also includes that State and any political or administrative subdivisions or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

Ad Article 7

In the case of Venezuela the provision of paragraph 3 would only be applied if Venezuela changes its territorial tax system to world-wide system of taxation. Meanwhile, for the purposes of the determination of the taxable profit of a permanent establishment, interest, royalties and other disbursements may be deducted in the same terms and conditions as if they had been incurred by a resident enterprise.

Ad Article 23

Notwithstanding paragraph 2 of Article 23, in case Venezuela adopts a world-wide basis of taxation, double taxation shall be eliminated as follows:

- a) Where a resident of Venezuela derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Czech Republic, Venezuela shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in the Czech Republic; such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Czech Republic; and
- b) Where in accordance with any provision of the Convention, income derived by a resident of Venezuela is exempt from tax in this State, Venezuela may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Ad Article 24

Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. In the case of Venezuela, this provision would only be applied if Venezuela changes its territorial tax system to a world-wide system of taxation.

In witness whereof, the undersigned duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Praga, this 26th day of April, 1996, in the Czech, Spanish and English languages all texts being equally authentic. In case there is any divergency of interpretation between the Czech and the Spanish text the English text shall prevail.

For the Republic of Venezuela:

MIGUEL ANGEL BURELLI RIVAS
Minister of Foreign Affairs

For the Czech Republic:

ING. IVAN KOCÁRNIK
Vice-Prime Minister and Minister of Finance

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

**CONVENIO ENTRE LA REPUBLICA DE VENEZUELA Y LA
REPUBLICA CHECA CON EL OBJETO DE EVITAR LA DOBLE
TRIBUTACION Y PREVENIR LA EVASION FISCAL EN MATERIA
DE IMPUESTO SOBRE LA RENTA Y AL PATRIMONIO**

La República de Venezuela y la República Checa, deseosas de concluir un Convenio con el objeto de evitar la doble tributación y prevenir la evasión fiscal en materia de impuesto sobre la renta y al patrimonio, han convenido en las siguientes disposiciones:

**Artículo 1
AMBITO SUBJETIVO**

Este Convenio se aplica a las personas que sean residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

**Artículo 2
IMPUESTOS COMPRENDIDOS**

1. Este Convenio se aplica a los impuestos sobre la renta y al patrimonio establecidos por cada uno de los Estados Contratantes, cualquiera que sea el sistema de recaudación.
2. Se consideran impuestos sobre la renta y al patrimonio todos aquellos que graven la totalidad de la renta o la totalidad del patrimonio, o partes de la renta o del patrimonio, incluidos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles o inmuebles, los impuestos sobre el monto total de los sueldos o salarios pagados por compañías, así como los impuestos sobre las plusvalías.

3. Este Convenio se aplica, en particular, a los siguientes impuestos existentes:

a) en la República Checa:

(i) el impuesto sobre la renta de las personas naturales (dan z příjmu fyzických osob);

(ii) el impuesto sobre la renta de las personas jurídicas (dan z příjmu právnických osob);

(iii) el impuesto sobre bienes inmuebles (dan z nemovitostí);
(en lo sucesivo denominados "Impuestos Checos");

b) en el caso de Venezuela:

(i) el impuesto sobre la renta; y

(ii) el impuesto a los activos empresariales;
(en lo sucesivo denominados "Impuestos Venezolanos").

4. Este Convenio también se aplicará a los impuestos de naturaleza idéntica o análoga que se establezcan después de la firma del presente Convenio, en adición o sustitución de impuestos existentes. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes se comunicarán las modificaciones significativas introducidas en sus respectivas legislaciones tributarias.

Artículo 3 DEFINICIONES GENERALES

I. A efectos de este Convenio, a menos que el contexto exija una interpretación diferente:

- a) los términos "un Estado Contratante" y "el otro Estado Contratante" significan la República Checa o la República de Venezuela, según lo requiera el contexto;
- b) el término "persona" incluye personas naturales, compañías y cualquier otra asociación de personas;
- c) el término "compañía" significa toda persona jurídica o entidad que sea considerada como una persona jurídica a efectos tributarios;
- d) los términos "empresa de un Estado Contratante" y "empresa del otro Estado Contratante" significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;
- e) el término "nacional" significa:
 - (i) cualquier persona natural que posea la nacionalidad de un Estado Contratante;
 - (ii) cualquier persona jurídica, sociedad de personas o asociación cuya condición de tal se derive de la legislación vigente de un Estado Contratante;
- f) el término "tráfico internacional" significa cualquier transporte efectuado por un buque o aeronave explotado por una empresa que tenga su sede de dirección efectiva en un Estado Contratante, salvo cuando el buque o aeronave se explote solamente entre lugares situados en el otro Estado Contratante;
- g) el término "autoridad competente" significa:
 - (i) en el caso de la República Checa, el Ministro de Hacienda o su representante autorizado;

(ii) en el caso de Venezuela, el Superintendente del Servicio Nacional Integrado de Administración Tributaria -SENIAT, su representante autorizado o la autoridad designada por el Ministro de Hacienda como autoridad competente a efectos de este Convenio.

2. En lo que concierne a la aplicación del Convenio por un Estado Contratante, cualquier término que no esté definido en el Convenio tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que se le atribuya en la legislación de ese Estado relativa a los impuestos a los que se aplica el Convenio.

**Artículo 4
RESIDENTE**

1. A efectos de este Convenio, el término "residente de un Estado Contratante" significa:

a) cualquier persona que, conforme a las leyes de ese Estado, esté sometida a imposición en dicho Estado debido a su domicilio, -residencia, sede de dirección, lugar de constitución o cualquier otro criterio de naturaleza análoga. En el caso de Venezuela, el término incluye cualquier persona o compañía residente sujeta al sistema territorial de tributación existente en Venezuela;

b) el Gobierno de ese Estado o una de sus subdivisiones políticas, o cualquier órgano u entidad de dicho gobierno, subdivisión o autoridad.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del parágrafo 1 una persona natural sea residente de ambos Estados Contratantes, su situación se determinará así:

- a) esa persona se considerará residente del Estado donde tenga una vivienda permanente a su disposición; si tiene una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados, se considerará residente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de sus intereses vitales);
- b) si no puede determinarse el Estado en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales, o si no dispone de una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados, se considerará que es residente del Estado donde vive habitualmente;
- c) si vive habitualmente en ambos Estados o si no lo hace en ninguno de ellos, se considerará residente del Estado del que sea nacional;
- d) si es nacional de ambos Estados o si no lo es de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1 una persona distinta de una persona natural sea residente de ambos Estados Contratantes, se considerará residente del Estado donde se encuentre su sede de dirección efectiva.

Artículo 5 ESTABLECIMIENTO PERMANENTE

1. A efectos de este Convenio, el término "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios a través del cual una empresa realice la totalidad o una parte de su actividad.

2. El término "establecimiento permanente" incluye, en especial:

- a) una sede de dirección;
- b) una sucursal;
- c) una oficina;
- d) una fábrica;
- e) un taller;
- f) una tienda u otro lugar de venta;
- g) una plataforma de perforación o buque usado para o con relación a la exploración o explotación de recursos naturales; y
- h) una mina, un pozo de petróleo o gas, una cantera o cualquier otro lugar relacionado con la extracción de recursos naturales.

3. El término establecimiento permanente también comprende:

- a) una obra, una construcción, un proyecto de instalación o montaje o actividades de supervisión relacionadas con un proyecto de esa naturaleza, pero solo cuando la duración de dicha obra, proyecto o actividad excede de seis (6) meses.
- b) la prestación de servicios, incluyendo servicios de consultoría o administración prestados por una empresa de un Estado Contratante a través de sus empleados u otro personal contratado por la empresa para ese objeto, pero solo si:
 - (i) las actividades de esa naturaleza se realizan en ese Estado por uno o más períodos que, en su globalidad, excedan de seis (6) meses durante cualquier período de doce meses;

(ii) los servicios que se presten en ese Estado a una empresa relacionada (dentro del significado del Artículo 9 (Empresas Asociadas)).

4. No obstante las disposiciones anteriores de este artículo, el término "establecimiento permanente" no incluye:

a) la utilización de instalaciones con el único objeto de almacenar o exhibir bienes o mercancías pertenecientes a la empresa;

b) el mantenimiento de depósitos de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único objeto de almacenarlos o exhibirlos;

c) el mantenimiento de depósitos de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único objeto de que sean procesados por otra empresa;

d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único objeto de comprar bienes o mercancías o recopilar información para la empresa;

e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único objeto de realizar para la empresa cualquier otra actividad que tenga carácter preparatorio o auxiliar, siempre que no exista una combinación de dichas actividades.

5. No obstante las disposiciones de los párrafos 1 y 2, cuando una persona distinta de un agente que disfrute de condición independiente conforme al párrafo 7- actúe en un Estado Contratante por cuenta de una empresa del otro Estado Contratante, se considerará que dicha empresa tiene un establecimiento permanente en el primer Estado Contratante mencionado con respecto a las actividades que esa persona realice para la empresa, si dicha persona:

a) tiene, y ejerce habitualmente en ese Estado, poder para negociar y concluir contratos en nombre de la empresa, a menos que las actividades de

dicha persona se limiten a las mencionadas en el parágrafo 4 y que dichas actividades, si se ejercen a través de una instalación fija de negocios, no puedan convertir a dicha instalación en un establecimiento permanente conforme a las disposiciones de dicho parágrafo; o

b) no tiene dicho poder, pero mantiene habitualmente en el primer Estado mencionado una existencia de bienes o mercancías que despacha regularmente por cuenta de la empresa.

6. No obstante las disposiciones precedentes de este artículo, se considerará que una compañía de seguros de un Estado Contratante, salvo en lo que se refiere a reaseguros, tiene un establecimiento permanente en el otro Estado Contratante si cobra primas en el territorio de dicho otro Estado o asegura riesgos en dicho otro Estado a través de una persona distinta de un agente que disfrute de condición independiente a quien se aplique el parágrafo 7.

7. No se considerará que una empresa tiene un establecimiento permanente en un Estado Contratante por el simple hecho de que realice sus actividades comerciales o industriales en dicho Estado a través de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente que goce de una condición independiente, siempre que dichas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad. No obstante, cuando dicho agente realice todas o casi todas sus actividades por cuenta de esa empresa, no será considerado como un agente que goza de condición independiente dentro del significado de este parágrafo.

8. El hecho de que una compañía residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por una compañía residente del otro Estado Contratante, o de que realice actividades comerciales o industriales en ese otro Estado (ya sea a través de un establecimiento permanente o de otra manera), no convierte por sí solo a ninguna de dichas compañías en un establecimiento permanente de la otra.

Artículo 6
RENTAS PROVENIENTES DE BIENES INMUEBLES

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de bienes inmuebles (incluidas las rentas provenientes de explotaciones agrícolas o forestales) situados en el otro Estado Contratante, podrán ser objeto de impuestos en ese otro Estado.
2. El término "bienes inmuebles" tendrá el significado que le atribuya la legislación del Estado Contratante donde los bienes en cuestión estén situados. Dicho término incluirá, en todo caso, los accesorios de bienes inmuebles, el ganado y los equipos utilizados en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que se apliquen las disposiciones del derecho privado relativas a bienes raíces, el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir pagos fijos o variables en contraprestación por la explotación o el derecho a explotar yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales. Los buques y las aeronaves no serán considerados bienes inmuebles.
3. Las disposiciones del parágrafo 1 se aplicarán a las rentas derivadas de la utilización directa, arrendamiento o cualquier otra forma de utilización de bienes inmuebles.
4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 3 también se aplicarán a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de una empresa y de los bienes inmuebles utilizados para prestar servicios personales independientes.

Artículo 7
BENEFICIOS EMPRESARIALES

1. Los beneficios de una empresa de un Estado Contratante solamente estarán sujetos a imposición en ese Estado, a menos que la empresa realice actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante a través de un establecimiento permanente situado en dicho Estado. Si la empresa realiza o ha realizado las actividades mencionadas, sus beneficios podrán estar sujetos a imposición en el otro Estado, pero solo en la medida en que puedan atribuirse a:

(a) dicho establecimiento permanente o

(b) ventas efectuadas en el otro Estado de bienes o mercancías cuya clase sea igual o similar a los vendidos a través de un establecimiento permanente.

2. Sujeto a las disposiciones del parágrafo 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante a través de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado Contratante se atribuirán a dicho establecimiento permanente los beneficios que éste habría podido obtener si fuese una empresa distinta y separada dedicada a actividades iguales o similares, en condiciones iguales o similares, que se relacionase de manera totalmente independiente con la empresa de la cual es un establecimiento permanente. En todo caso, cuando el monto correcto de beneficios imputables a un establecimiento permanente no pueda determinarse o su determinación presente dificultades excepcionales, los beneficios imputables al establecimiento permanente podrán estimarse sobre una base razonable. No obstante, el estimado adoptado habrá de ser tal que el resultado obtenido esté de acuerdo con los principios establecidos en este artículo.

3. En la determinación de los beneficios de un establecimiento permanente, se permitirá deducir los gastos incurridos en ocasión del negocio del establecimiento permanente, incluyendo los gastos de dirección y los generales de administración, incurridos en el Estado donde esté situado el establecimiento permanente o en cualquier otro lugar. No obstante, no se permitirá realizar ninguna deducción por las cantidades que el establecimiento permanente haya pagado (salvo como reembolso de gastos efectivos) a la casa matriz de la empresa o a alguna de sus otras oficinas a título de regalías, honorarios o pagos similares a cambio del uso de patentes u otros derechos, o mediante comisiones, por concepto de servicios específicos prestados o por concepto de administración o, salvo en el caso de un banco, por concepto de intereses por dinero prestado al establecimiento permanente. Asimismo, para determinar los beneficios de un establecimiento permanente no se tomarán en cuenta las cantidades cobradas (salvo para reembolsar gastos efectivos) por el establecimiento permanente a la casa matriz de la empresa o a alguna de sus otras oficinas a título de regalías, honorarios o pagos similares a cambio del uso de patentes u otros derechos, o mediante comisiones, por concepto de servicios específicos prestados o por concepto de administración o, salvo en el caso de un banco, por concepto de intereses por dinero prestado a la casa matriz de la empresa o a cualquiera de sus otras oficinas.

4. Siempre que en un Estado Contratante sea usual determinar los beneficios imputables a los establecimientos permanentes distribuyendo los beneficios totales de la empresa entre sus distintas partes, las disposiciones del párrafo 2 no impedirán que dicho Estado Contratante determine de esa forma los beneficios sometidos a imposición. No obstante, el método de distribución adoptado habrá de ser tal que el resultado obtenido esté de acuerdo con los principios enunciados en este artículo.

5. No se atribuirá ningún beneficio a un establecimiento permanente por el simple hecho de que haya comprado bienes o mercancías para la empresa.

6. A efectos de los párrafos anteriores, los beneficios imputables al establecimiento permanente se determinarán cada año usando el mismo

método, a menos que existan motivos válidos y suficientes para proceder de otra forma.

7. Cuando los beneficios incluyan elementos de rentas reguladas separadamente en otros artículos de este Convenio, las disposiciones de dichos artículos no serán afectadas por las de este artículo.

**Artículo 8
TRANSPORTE MARÍTIMO Y AÉREO**

1. Los beneficios provenientes de la explotación de buques o aeronaves en el tráfico internacional solamente estarán sujetos a imposición en el Estado Contratante donde esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

2. Si la sede de dirección efectiva de una empresa naviera se encuentra a bordo de un buque, se considerará que está situada en el Estado Contratante donde se encuentre el puerto de matrícula del buque o, si no existe tal puerto de matrícula, en el Estado Contratante del que el operador del buque sea residente.

3. Las disposiciones del párrafo 1 también serán aplicables a los beneficios derivados de la participación en un "pool", en una asociación o en un organismo internacional de explotación.

**Artículo 9
EMPRESAS ASOCIADAS**

Cuando:

- a) una empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante; o
- b) las mismas personas participen directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante; y, en cualquier caso, las relaciones comerciales o financieras entre las dos empresas estén sujetas a condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían convenidas por empresas independientes, los beneficios que una de las empresas habría obtenido de no existir dichas condiciones pero que no se produjeron debido a ellas, podrán incluirse en los beneficios de esta empresa y estar sujetos a imposición en consecuencia.

Artículo 10 DIVIDENDOS

1. Los dividendos pagados por una compañía residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante podrán estar sujetos a imposición en dicho otro Estado.
2. Sin embargo, tales dividendos también podrán estar sujetos a imposición en el Estado Contratante donde resida la compañía que pague los dividendos y de acuerdo con la legislación de ese Estado, pero si el perceptor de los dividendos es el beneficiario efectivo, el impuesto establecido no podrá exceder del:
 - a) 5% del monto bruto de los dividendos, si el beneficiario efectivo es una compañía (distinta de una sociedad de personas) que controle directamente al menos el 15% del capital de la compañía que pague los dividendos;

- b) 10% del monto bruto de los dividendos en todos los otros casos.

Las autoridades competentes de los Estados Contratantes, por acuerdo amistoso, convendrán el modo de aplicar estas limitaciones.

Las disposiciones de este parágrafo no afectarán los impuestos aplicables a la compañía por los beneficios con cargo a los que se paguen los dividendos.

3. El término "dividendos", según se usa en este artículo, significa las rentas provenientes de acciones u otros derechos, distintos de derechos de crédito, que permitan participar en beneficios, así como las rentas provenientes de otros derechos corporativos sujetos al mismo régimen tributario que las rentas provenientes de acciones por las leyes del Estado del cual sea residente la compañía que los distribuya.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no serán aplicables cuando el beneficiario efectivo de los dividendos, siendo residente de un Estado Contratante, realice actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante donde resida la compañía que paga los dividendos, a través de un establecimiento permanente situado en dicho Estado, o preste en ese otro Estado servicios personales independientes, a través de una base fija situada en el otro Estado, y siempre que la participación con respecto a la cual se paguen dichos dividendos esté vinculada efectivamente con ese establecimiento permanente o base fija. En tal caso, se aplicarán las disposiciones del artículo 7 o del artículo 14, según corresponda.

5. Cuando una compañía residente de un Estado Contratante obtenga beneficios o ingresos provenientes del otro Estado Contratante, ese otro Estado no podrá establecer ningún impuesto sobre los dividendos pagados por la compañía, salvo en la medida en que dichos dividendos sean pagados a un residente de ese otro Estado o en la medida en que la participación con respecto a la cual se paguen dichos dividendos esté efectivamente vinculada ~~con~~ un establecimiento permanente o una base fija situado en ese otro

Estado, ni podrá someter a impuesto los beneficios no distribuidos de la compañía, incluso si los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consisten, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de dicho otro Estado.

Artículo 11 INTERESES

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante podrán estar sujetos a imposición en ese otro Estado.
2. No obstante, dichos intereses también podrán estar sujetos a imposición en el Estado Contratante del que procedan y de conformidad con la legislación de dicho Estado, pero si el beneficiario efectivo de tales intereses es residente de un Estado Contratante, el impuesto así establecido no podrá exceder del 10% del monto bruto de los intereses. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes, por acuerdo amistoso, convendrán el modo de aplicar esta limitación.
3. No obstante las disposiciones del párrafo 2, los intereses mencionados en el párrafo 1 solamente estarán sujetos a imposición en el Estado Contratante del que sea residente su receptor, siempre que se cumpla alguno de los siguientes requisitos:
 - a) el receptor de los intereses sea el gobierno de un Estado Contratante, el Banco Central de un Estado Contratante o una subdivisión política o autoridad local del mismo;
 - b) los intereses sean pagados por alguna de las personas mencionadas en el subparagraph (a);

c) los intereses sean pagados con respecto a un préstamo otorgado o garantizado por una institución financiera propiedad del gobierno de un Estado Contratante o controlada por dicho gobierno, constituida con el objeto de financiar el comercio exterior.

4. El término "intereses", según se usa en este artículo, significa los rendimientos de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantías hipotecarias y con derecho o no a participar en los beneficios del deudor y, en particular, las rentas derivadas de títulos valores gubernamentales y las derivadas de bonos y obligaciones, incluyendo primas y premios que correspondan a dichos valores, bonos y obligaciones. Los intereses de mora no se considerarán intereses a efectos de este artículo.

5. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no serán aplicables cuando el beneficiario efectivo de los intereses sea residente de un Estado Contratante y realice actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante de donde procedan los intereses, a través de un establecimiento permanente situado en dicho Estado, o preste en ese otro Estado servicios personales independientes, a través de una base fija situada en dicho Estado, y siempre que la deuda con respecto a la cual se paguen los intereses esté vinculada efectivamente con dicho establecimiento permanente o base fija. En tales casos, se aplicarán las disposiciones del artículo 7 o del artículo 14, según corresponda.

6. Los intereses se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el que los pague sea el propio Estado o una subdivisión política, una autoridad local o un residente de dicho Estado. No obstante, cuando la persona que pague los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente o una base fija con respecto al cual incurrió la deuda que da origen a los intereses y dicho establecimiento permanente o base fija soporte esos intereses, entonces se considerará que esos intereses proceden del Estado donde esté situado el establecimiento permanente o la base fija.

7. Cuando debido a las relaciones especiales existentes entre quien paga y el beneficiario efectivo o entre ambos y alguna otra persona, el monto de los intereses, teniendo en cuenta el crédito por el cual se paguen, excede del monto que habrían convenido quien paga y el beneficiario efectivo si no existiesen dichas relaciones, las disposiciones de este artículo solamente se aplicarán a este último monto. En tal caso, el excedente de los pagos estará sometido a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

Artículo 12
REGALÍAS Y HONORARIOS POR CONCEPTO
DE ASISTENCIA TÉCNICA

1. Las regalías y honorarios por concepto de asistencia técnica procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante podrán estar sujetos a imposición en ese otro Estado.
2. No obstante, dichas regalías y honorarios por concepto de asistencia técnica también podrán estar sujetos a imposición en el Estado Contratante de donde procedan y de acuerdo con la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo es un residente del otro Estado Contratante el impuesto no excederá del 12% del monto bruto.
3. El término "honorarios por concepto de asistencia técnica", según se usa en este Convenio, significa las remuneraciones de cualquier naturaleza recibidas en contraprestación por el uso o el derecho de usar conocimientos técnicos, experiencia, experticia, "know-how" o procesos, o por el desarrollo y transferencia de un plan técnico o un diseño técnico.
4. El término "regalías", según se usa en este artículo, significa las remuneraciones de cualquier naturaleza recibida en contraprestación por el

uso o el derecho de usar derechos de autor de obras literarias, artísticas o científicas, incluyendo películas cinematográficas, patentes, marcas, diseños o modelos, planos, fórmulas o procesos secretos, o por el uso o el derecho de usar equipo industrial, comercial o científico. El término "regalías" también incluye las ganancias derivadas de la enajenación de cualquiera de dichos derechos o propiedades contingentes a su productividad o uso.

5. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no serán aplicables cuando el beneficiario efectivo de las regalías u honorarios por concepto de asistencia técnica sea residente de un Estado Contratante y realice o haya realizado actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante de donde procedan las regalías u honorarios por concepto de asistencia técnica, a través de un establecimiento permanente situado en dicho Estado, o preste o haya prestado en ese otro Estado servicios personales independientes, a través de una base fija situada en dicho Estado, y siempre que el derecho o bien con respecto al cual se paguen las regalías u honorarios por concepto de asistencia técnica esté vinculado efectivamente con dicho establecimiento permanente o base fija. En tales casos, se aplicarán las disposiciones del artículo 7 o del artículo 14, según corresponda.

6. Cuando debido a las relaciones especiales existentes entre quien paga y el beneficiario efectivo o entre ambos y alguna otra persona, el monto de las regalías u honorarios por concepto de asistencia técnica, teniendo en cuenta el uso, derecho o información por el cual se paguen, excede del monto que habrían convenido quien paga y el beneficiario efectivo si no existiesen dichas relaciones, las disposiciones de este artículo solamente se aplicarán a este último monto. En tal caso, el excedente de los pagos estará sometido a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

Artículo 13
GANANCIAS DE CAPITAL

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de los bienes inmuebles mencionados en el artículo 6 y que estén situados en el otro Estado Contratante, podrán estar sometidas a imposición en ese otro Estado.
2. Las ganancias procedentes de la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, o de bienes muebles que pertenezcan a una base fija que el residente de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante para prestar servicios personales independientes, incluyendo las ganancias procedentes de la enajenación de dicho establecimiento permanente (solo o junto con toda la empresa) o de dicha base fija, podrán estar sometidas a imposición en ese otro Estado.
3. Las ganancias procedentes de la enajenación de buques o aeronaves explotados en el tráfico internacional o de bienes muebles destinados a la explotación de dichos buques o aeronaves, solamente estarán sujetas a imposición en el Estado Contratante donde esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.
4. Las ganancias provenientes de la enajenación de acciones u otros derechos en una compañía cuyos activos consistan principalmente, en forma directa o indirecta, en bienes inmuebles situados en un Estado Contratante o derechos inherentes a dichos bienes inmuebles, podrán estar sujetos a imposición en ese Estado.
5. Las ganancias provenientes de la enajenación de acciones, distintas de acciones vendidas a través de una Bolsa de Valores reconocida de un Estado Contratante, que representen una participación de más del 10% en el capital

social de una compañía que sea residente de un Estado Contratante, podrán estar sometidas a imposición en ese Estado.

6. Las ganancias provenientes de la enajenación de bienes distintos de aquellos mencionados en los párrafos precedentes solamente estarán sujetas a imposición en el Estado Contratante del que sea residente el enajenante.

Artículo 14
SERVICIOS PERSONALES INDEPENDIENTES

1. Las rentas que una persona natural residente de un Estado Contratante obtenga por la prestación de servicios profesionales u otras actividades independientes solamente estarán sujetas a imposición en ese Estado. No obstante, dichas rentas también podrán estar sujetas a imposición en el otro Estado Contratante, si:

- a) tal persona natural dispone de manera habitual, en ese otro Estado, de una base fija para el ejercicio de sus actividades, pero solo por la porción imputable a dicha base fija; o
- b) dicha persona natural permanece en ese otro Estado por uno o más períodos que excedan, globalmente, de 183 días en cualquier período de 12 meses, pero solo por la porción imputable a los servicios prestados en ese Estado; o
- c) la remuneración por sus actividades en el otro Estado Contratante es pagada por o en nombre de un residente del otro Estado Contratante o es sufragada por un establecimiento permanente o una base fija situado en ese Estado Contratante y excede, en el ejercicio fiscal, de un monto bruto equivalente a quince mil dólares de los Estados Unidos de América (US\$15.000).

2. En el cálculo de los períodos mencionados en el parágrafo 1, b), se aplicarán las disposiciones del parágrafo 3 del artículo 15.
3. El término "servicios profesionales" incluye, especialmente, las actividades independientes de carácter científico, literario, artístico, educativo o docente, así como las actividades independientes de médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, odontólogos y contadores.

Artículo 15
SERVICIOS PERSONALES DEPENDIENTES

1. Sujeto a las disposiciones de los artículos 16, 18 y 19, los salarios, sueldos y otras remuneraciones similares que un residente de un Estado Contratante reciba por un empleo solamente estarán sujetas a imposición en ese Estado, a menos que el empleo se ejerza en el otro Estado Contratante. Si el empleo se ejerce en el otro Estado Contratante, la remuneración recibida por ese concepto podrá estar sujetada a imposición en ese otro Estado.
2. No obstante lo dispuesto en el parágrafo 1, las remuneraciones que un residente de un Estado Contratante reciba por un empleo ejercido en el otro Estado Contratante solamente estarán sujetas a imposición en el primer Estado mencionado si se cumplen las condiciones que se indican a continuación:
 - a) el beneficiario está empleado en el otro Estado por uno o más períodos que no excedan, globalmente, de 183 días en cualquier período de doce meses; y
 - b) las remuneraciones son pagadas por o en nombre de un patrono que no sea residente del otro Estado; y

c) las remuneraciones no son sufragadas por un establecimiento permanente o base fija que el patrono tenga en el otro Estado.

3. En el cálculo de los períodos mencionados en el parágrafo 2, a), se incluirán los siguientes días:

a) todos los días durante los cuales esté presente físicamente, incluyendo los días de llegada y partida; y

b) los días pasados fuera del Estado de actividad, como sábados y domingos, fiestas nacionales, días feriados y viajes de negocios directamente relacionados con el empleo del receptor en ese Estado, después de los cuales haya reanudado las actividades en el territorio de ese Estado.

4. El término "patrón" mencionado en el parágrafo 2, b) significa una persona que tenga derechos sobre el trabajo producido y que tenga la responsabilidad y corra los riesgos relacionados con la ejecución del trabajo.

5. No obstante las disposiciones anteriores de este artículo, las remuneraciones recibidas por un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave explotado en el tráfico internacional por una empresa de un Estado Contratante, podrán estar sujetas a imposición en el Estado Contratante donde esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

Artículo 16
REMUNERACIONES DE LOS MIEMBROS DE JUNTAS
DIRECTIVAS

Los honorarios y otros pagos análogos que un residente de un Estado Contratante reciba en su condición de miembro de una junta directiva u órgano similar de una compañía residente del otro Estado Contratante, podrán estar sujetos a imposición en ese otro Estado.

**Artículo 17
ARTISTAS Y DEPORTISTAS**

1. No obstante lo dispuesto en los artículos 14 y 15, las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga por las actividades personales que ejerza en el otro Estado Contratante como profesional del espectáculo, tal como artista de teatro, cine, radio o televisión, o músico o deportista, podrán estar sujetas a imposición en ese otro Estado.
2. Cuando las rentas derivadas de las actividades personales ejercidas por un profesional del espectáculo o un deportista en su carácter de tal no se le atribuyan al propio profesional o deportista sino a otra persona, dichas rentas, no obstante las disposiciones de los artículos 7, 14 y 15, podrán estar sujetas a imposición en el Estado Contratante donde se ejerzan las actividades del profesional del espectáculo o deportista.

**Artículo 18
PENSIONES**

Sujeto a las disposiciones del párrafo 2 del artículo 19, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas a un residente de un Estado Contratante en contraprestación por un empleo anterior, estarán sujetas a imposición únicamente en ese Estado.

**Artículo 19
SERVICIOS GUBERNAMENTALES**

1. a) Las remuneraciones, distintas de pensiones, pagadas por un Estado Contratante o una de sus subdivisiones políticas o autoridades locales

a una persona natural por los servicios prestados a ese Estado, subdivisión o autoridad local, solamente estarán sometidas a imposición en ese Estado.

b) No obstante, dichas remuneraciones solamente estarán sometidas a imposición en el otro Estado Contratante si los servicios son prestados en ese otro Estado y la persona natural es un residente de ese Estado que:

i) es un nacional de ese Estado, o

ii) no se convirtió en residente de ese Estado solamente con el objeto de prestar los servicios.

2. a) Cualquier pensión pagada a una persona natural, por o con cargo a fondos creados por un Estado Contratante o una de sus subdivisiones políticas o autoridades locales con respecto a servicios prestados a dicho Estado, subdivisión o autoridad, solamente estará sometida a imposición en dicho Estado.

b) No obstante, dicha pensión solamente estará sometida a imposición en el otro Estado Contratante si la persona natural es residente y nacional de dicho Estado.

3. Las disposiciones de los artículos 15, 16 y 18 serán aplicables a las remuneraciones y pensiones que se relacionen con servicios prestados con respecto a una actividad comercial o industrial ejercida por un Estado Contratante o por una subdivisión política o autoridad local del mismo.

Artículo 20 ESTUDIANTES

Una persona natural que sea o haya sido residente de un Estado Contratante inmediatamente antes de visitar el otro Estado Contratante y que se

encuentre presente temporalmente en el otro Estado Contratante con el objeto principal de:

- a) estudiar en ese otro Estado Contratante, en una universidad u otro instituto educacional aprobado por las autoridades educacionales pertinentes de dicho Estado Contratante;
- b) obtener la capacitación requerida que lo califique para ejercer una profesión o para adquirir una especialidad vocacional, profesional o técnica; o
- c) estudiar o realizar investigaciones como receptor de una beca, estipendio o premio de un organismo gubernamental, religioso, caritativo, científico, literario o educacional o como participante en otros programas patrocinados por un organismo de esa naturaleza; estará exenta de impuestos en ese otro Estado Contratante con respecto a:
 - (i) las cantidades remitidas desde el exterior para su manutención, educación, capacitación o práctica; y
 - (ii) el monto de dicha beca, estipendio o premio.

**Artículo 21
OTRAS RENTAS**

No obstante las disposiciones de cualquier otro artículo de este Convenio, los elementos de rentas de un residente de un Estado Contratante, cualquiera que sea su procedencia, que no estén contemplados expresamente en los artículos precedentes de este Convenio, podrán estar sometidos a imposición en ambos Estados Contratantes de acuerdo con las disposiciones de su derecho interno.

Artículo 22
PATRIMONIO

1. El patrimonio representado por los bienes inmuebles mencionados en el artículo 6 que sean propiedad de un residente de un Estado Contratante y estén situados en el otro Estado Contratante, podrá estar sometido a imposición en ese otro Estado.
2. El patrimonio representado por bienes muebles que formen parte de los activos de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante o por bienes muebles que pertenezcan a una base fija que un residente de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante con el objeto de prestar servicios personales independientes, podrá estar sujeto a impuestos en ese otro Estado.
3. El patrimonio representado por buques y aeronaves explotados en el tráfico internacional y por bienes muebles pertenecientes a la explotación de dichos buques y aeronaves, solamente estará sometido a imposición en el Estado Contratante donde esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.
4. El patrimonio representado por acciones u otros derechos corporativos podrá estar sometido a imposición en el Estado Contratante del que la compañía sea residente.
5. Todos los otros elementos del patrimonio de un residente de un Estado Contratante solamente estarán sujetos a imposición en ese Estado.

Artículo 23
ELIMINACIÓN DE LA DOBLE TRIBUTACIÓN

1. En el caso de Venezuela, la doble tributación será eliminada así:

Cuando un residente de Venezuela obtenga rentas o posea patrimonio que, de acuerdo con las disposiciones de este Convenio, puedan estar sujetos a imposición en la República Checa, esas rentas o patrimonio estarán exentos de impuestos venezolanos.

2. En el caso de la República Checa, la doble tributación será eliminada así:

Cuando la República Checa establezca un impuesto a sus residentes, en la base para calcular dicho impuesto podrá incluir elementos de rentas o de patrimonio que, de acuerdo con las disposiciones de este Convenio, también puedan estar sujetos a imposición en Venezuela. En tal caso, sin embargo, la República Checa permitirá que del impuesto calculado sobre dicha base se deduzca una cantidad igual al impuesto pagado en Venezuela. No obstante, dicha deducción no excederá de la parte del impuesto checo, calculado antes de la deducción, correspondiente a las rentas o al patrimonio que puedan estar sujetos a imposición en Venezuela de conformidad con las disposiciones de este Convenio.

3. Cuando de acuerdo con alguna disposición de este Convenio las rentas obtenidas o el patrimonio propiedad de un residente de la República Checa estén exentos de impuestos en ese Estado, la República Checa, sin embargo, podrá tomar en cuenta las rentas o el patrimonio exentos para calcular el monto del impuesto sobre las rentas o el patrimonio restantes de dicho residente.

Artículo 24
NO DISCRIMINACIÓN

1. Los nacionales de un Estado Contratante no estarán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relacionada con dicho impuesto que sea distinto o más oneroso que los impuestos y obligaciones relacionadas con dichos impuestos a los que estén o podrían estar sujetos los nacionales de ese otro Estado que estén en las mismas condiciones, especialmente en lo que respecta a la residencia. No obstante las disposiciones del artículo 1, esta disposición también será aplicable a nacionales que no sean residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.
2. Los impuestos aplicables a un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante no serán, en ese otro Estado Contratante, menos favorables que los aplicables a empresas de ese otro Estado que ejerzan las mismas actividades. Esta disposición no obligará a un Estado Contratante a otorgar a los residentes del otro Estado Contratante ninguna deducción personal, beneficio fiscal o rebaja impositiva que otorgue a sus propios residentes en función de su estado civil o cargas familiares.
3. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital, en todo o en parte, sea propiedad o esté controlado, directa o indirectamente, por uno o más residentes del otro Estado Contratante, no estarán, en el primer Estado Contratante mencionado, sujetas a ningún impuesto u obligación relacionada con algún impuesto que sea distinto o más oneroso que el impuesto y las obligaciones relacionadas con dichos impuestos a los que estén o puedan estar sujetas otras empresas similares del primer Estado mencionado.

Artículo 25
PROCEDIMIENTO AMISTOSO

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella un impuesto que no se ajuste a las disposiciones de este Convenio, dicha persona, independientemente de los recursos previstos por el derecho interno de esos Estados, podrá presentar su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que sea residente o, si el parágrafo 1 del artículo 24 fuese aplicable a su caso, a la del Estado Contratante del que sea nacional. El caso deberá presentarse dentro de los tres años siguientes a la primera notificación de la medida que haya dado origen al impuesto que no se ajuste a las disposiciones de este Convenio.
2. La autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si ella misma no está en condiciones de adoptar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver el caso mediante un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado Contratante, con miras a evitar un impuesto que no se ajuste a este Convenio. Los acuerdos que se logren serán puestos en práctica, independientemente de los límites de tiempo establecidos por el derecho interno de los Estados Contratantes.
3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes tratarán de resolver mediante acuerdos amistosos las dificultades y dudas que se presenten con respecto a la interpretación o aplicación de este Convenio. Asimismo, dichas autoridades podrán realizar consultas con miras a eliminar la doble tributación en aquellos casos que no estén previstos en este Convenio.

4. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes podrán comunicarse directamente entre sí a fin de lograr los acuerdos a que se refieren los párrafos anteriores. Cuando se considere que para lograr un acuerdo es conveniente el intercambio verbal de opiniones, dicho intercambio podrá realizarse a través de una comisión integrada por representantes de las autoridades competentes de los Estados Contratantes.

Artículo 26
INTERCAMBIO DE INFORMACIÓN

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán la información necesaria para aplicar lo dispuesto en este Convenio o en el derecho interno de los Estados Contratantes con respecto a los impuestos comprendidos en este Convenio, en la medida en que los impuestos exigidos por aquél no sean contrarios a este Convenio, especialmente a fin de prevenir el fraude y la evasión de dichos impuestos. El intercambio de información no está restringido por el artículo 1. La información recibida por un Estado Contratante será mantenida en secreto, de la misma forma que la información obtenida conforme al derecho interno de ese Estado, y será revelada solamente a personas o autoridades (incluyendo tribunales y órganos administrativos) encargadas de establecer o recaudar los impuestos cubiertos por este Convenio, de velar por el cumplimiento de dichos impuestos o de decidir los recursos relacionados con dichos impuestos. Esas personas o autoridades usarán la información únicamente para tales fines. Esas personas podrán revelar dicha información en audiencias públicas de los tribunales o en sentencias judiciales. Las autoridades competentes, mediante consultas, desarrollarán las condiciones, métodos y técnicas apropiados relativos a los asuntos con respecto a los cuales se efectuarán dichos intercambios de información, incluyendo, cuando sea pertinente, intercambios de información con respecto a la elusión fiscal.

2. Las disposiciones del parágrafo 1 en ningún caso obligan a un Estado Contratante a:

- a) adoptar medidas administrativas contrarias a las leyes o prácticas administrativas de ese o del otro Estado Contratante;
- b) suministrar información que no se pueda obtener conforme a las leyes o en el ejercicio de la práctica administrativa normal de ese o del otro Estado Contratante;
- c) suministrar información que revelaría un secreto comercial, industrial o profesional o un procedimiento comercial, o información cuya revelación sería contraria al orden público.

Artículo 27
AGENTES DIPLOMÁTICOS Y FUNCIONARIOS CONSULARES

Ninguna disposición de este Convenio afectará los privilegios fiscales de los agentes diplomáticos o funcionarios consulares de conformidad con los principios generales del derecho internacional o en virtud de lo dispuesto en acuerdos especiales.

Artículo 28
ENTRADA EN VIGOR

Cada uno de los Estados Contratantes notificará al otro por escrito que ha cumplido el procedimiento requerido por su legislación para la puesta en vigor de este Convenio. Este Convenio entrará en vigor en la fecha de la última de estas notificaciones y, a partir de esa fecha, será aplicable:

- a) en lo referente a impuestos retenidos en la fuente, a las rentas pagadas o acreditadas a partir del 1 de enero del año calendario siguiente a aquél en que este Convenio entre en vigor;

- b) en lo referente a otros impuestos sobre la renta e impuestos al patrimonio, a las rentas o al patrimonio de cualquier ejercicio fiscal que comience a partir del 1 de enero del año calendario siguiente a aquél en que este Convenio entre en vigor.

**Artículo 29
TERMINACIÓN**

Este Convenio estará vigente hasta que sea terminado por uno de los Estados Contratantes. Cualquiera de los Estados Contratantes podrá terminar este Convenio, mediante notificación de terminación dada por vía diplomática con un mínimo de seis meses de anticipación a la terminación de cualquier año calendario que comience después del vencimiento del período de cinco años siguientes a la fecha de su entrada en vigor. En tal caso, el Convenio dejará de tener efecto:

- a) en lo referente a impuestos retenidos en la fuente, a las rentas pagadas o acreditadas a partir del 1 de enero del año calendario siguiente a aquél en el cual se dé la notificación;

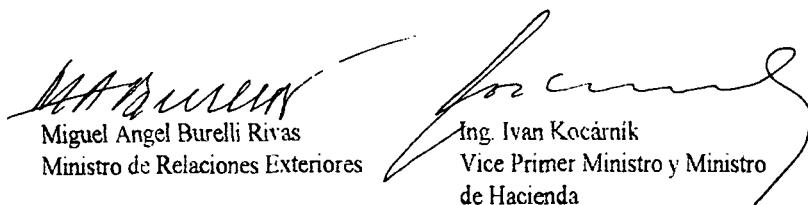
- b) en lo referente a otros impuestos sobre la renta e impuestos al patrimonio, a las rentas o al patrimonio de cualquier ejercicio fiscal que comience a partir del 1 de enero del año calendario siguiente a aquél en el cual se dé la notificación.

En fe de lo cual los suscritos, debidamente autorizados para tal fin, firman este Convenio.

Hecho por duplicado en Praga, el 26 de abril de 1996, en los idiomas checo, castellano e inglés, siendo cada versión igualmente auténtica. En el caso de que exista alguna divergencia de interpretación entre el texto en checo y el texto en castellano, prevalecerá la versión en inglés.

Por la República de Venezuela

Por la República Checa

Miguel Angel Burelli Rivas
Ministro de Relaciones Exteriores

Ing. Ivan Kocárník
Vice Primer Ministro y Ministro
de Hacienda

PROTOCOLO

En el momento de firmar el Convenio para Evitar la Doble Tributación y Prevenir la Evasión Fiscal en Materia de Impuesto sobre la Renta y al Patrimonio concluido el día de hoy entre la República de Venezuela y la República Checa, los suscritos han convenido en las siguientes disposiciones adicionales, las cuales forman parte integrante del Convenio:

Ad. Artículo 4

Queda entendido que si Venezuela cambia su actual sistema territorial de tributación a un sistema mundial de tributación, el parágrafo 1 del artículo 4 será sustituido por el siguiente texto:

A efectos de este Convenio, el término “residente de un Estado Contratante” significará cualquier persona que, conforme a las leyes de dicho Estado, esté sometida a imposición en ese Estado debido a su domicilio, residencia, sede de dirección o cualquier otro criterio de naturaleza análoga, y también incluye a dicho Estado y a cualquier subdivisión política o administrativa o autoridad local de ese Estado. Este término, sin embargo, no incluye a ninguna persona que esté sometida a imposición en dicho Estado solamente con respecto a rentas provenientes de fuentes situadas en ese Estado.

Ad. Artículo 7

En el caso de Venezuela, las disposiciones del parágrafo 3 solamente se aplicarán si Venezuela cambia su sistema territorial de tributación por un sistema mundial de tributación. Mientras tanto, a efectos de determinar los beneficios gravables de un establecimiento permanente se permitirá deducir los intereses, regalías y otros desembolsos, en los mismos términos y condiciones que si hubiesen sido incurridos por una empresa residente.

Ad. Artículo 23

No obstante el parágrafo 2 del artículo 23, en el caso de que Venezuela adopte un sistema de tributación mundial, la doble tributación será evitada así:

- a) Cuando un residente de Venezuela obtenga rentas que, de acuerdo con las disposiciones de este Convenio, puedan estar sujetas a imposición en la República Checa, Venezuela permitirá que ese residente deduzca de su impuesto sobre la renta una cantidad igual al impuesto sobre la renta pagado en la República Checa. No obstante, dicha deducción no podrá exceder de la parte del impuesto sobre la renta, calculado antes de la deducción, correspondiente a las rentas que puedan estar sujetas a imposición en la República Checa; y
- b) Cuando de acuerdo con alguna disposición de este Convenio las rentas obtenidas por un residente de Venezuela estén exentas de impuestos en este Estado, Venezuela, sin embargo, podrá tomar en cuenta las rentas exentas para calcular el monto del impuesto sobre las rentas restantes de dicho residente.

Ad Artículo 24

Salvo cuando se apliquen las disposiciones del artículo 9, del parágrafo 7 del artículo 11 o del parágrafo 6 del artículo 12, los intereses, regalías y otros desembolsos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante serán deducibles, a efectos de determinar los beneficios gravables de esa empresa, en las mismas condiciones que si hubiesen sido pagados a un residente del primer Estado mencionado. En el caso de Venezuela, esta disposición solamente sería aplicable si cambia su sistema territorial de tributación por un sistema mundial de tributación.

En fe de lo cual, los suscritos, debidamente autorizados para tal fin, firman este Protocolo.

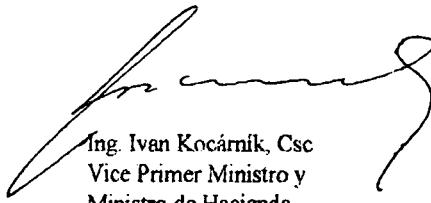
Hecho por duplicado en Praga, el 26 de abril de 1996, en los idiomas checo, castellano e inglés, siendo cada versión igualmente idéntica. En el caso de que exista alguna divergencia de interpretación entre el texto en checo y el texto en castellano, prevalecerá la versión en inglés.

Por la República de Venezuela

Miguel Ángel Burelli Rivas
Ministro de Relaciones Exteriores

Por la República Checa

Ing. Ivan Kocárník, Csc
Vice Primer Ministro y
Ministro de Hacienda

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DU VENEZUELA ET LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République du Venezuela et la République tchèque

Désireuses de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, sur le total des salaires ou traitements payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a. en République tchèque :

- i. l'impôt sur le revenu des personnes physiques (dan z příjmu fyzických osob);
- ii. l'impôt sur le revenu des personnes morales (dan z příjmu právnických osob);
- iii. l'impôt sur les biens immobiliers (dan z nemovitosti);
(ci-après dénommés "l'impôt tchèque").

b. au Venezuela :

- i. l'impôt sur le revenu (Ley de Impuesto sobre la Renta) et
- ii. l'impôt sur l'actif des entreprises (Ley de Impuesto a los Activos Empresariales); (ci-après dénommés "l'impôt vénézuélien").

4. La Convention s'appliquera aussi à tous impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux im-

pôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiqueront les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

- a. les expressions “un État contractant” et “l'autre État contractant” désignent la République tchèque ou la République du Venezuela, selon le contexte;
- b. le terme “personne” s'entend des personnes physiques, des sociétés et toutes autres associations de personnes;
- c. le terme “société” s'entend de toute personne morale et de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;
- d. les expressions “entreprise d'un État contractant” et “entreprise de l'autre État contractant” s'entend respectivement d'une entreprise dont les activités sont exercées par un résident d'un État contractant et d'une entreprise dont les activités sont exercées par un résident de l'autre État contractant;
- e. le terme “ressortissant” s'entend :
 - i. de toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;
 - ii. de toute personne morale, partenariat ou association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un État contractant;
- f. l'expression “trafic international” s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise ayant son siège de direction dans un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;
- g. l'expression “autorité compétente” s'entend :
 - i. dans le cas de la République tchèque, du Ministre des finances ou son représentant autorisé;
 - ii. au Venezuela, du Superintendant du Service national intégré de l'Administration fiscale (Servicio Nacional Integrado de Administración Tributaria - SENIAT), son représentant autorisé ou l'agence désignée par le Ministre des finances comme étant l'organisme compétent aux fins de la présente Convention.

2. Aux fins d'application de la Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue la législation dudit État contractant régissant les impôts visés par la Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. Résident

I. Aux fins de la présente Convention, l'expression “résident d'un État contractant” désigne :

- a. toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution en société ou de tout autre critère de nature analogue; pour le Venezuela, ce terme inclut toute personne ou société qui est un résident soumis au système d'imposition du Venezuela;
 - b. le Gouvernement de cet État ou une subdivision politique ou une collectivité locale de celui-ci ou tout organisme ou entité dudit Gouvernement, subdivision politique ou collectivité locale.
2. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent Article, une personne physique se trouve être un résident des deux États contractants, le lieu de sa résidence est alors déterminé de la manière suivante :
 - a. la personne est réputée être un résident de l'État contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, elle est réputée être un résident de l'État contractant avec lequel elle entretient les liens personnels et économiques les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
 - b. si l'on ne peut déterminer dans quel État contractant se trouve le centre de ses intérêts vitaux où si elle ne dispose de foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États contractants, la personne est réputée être un résident de l'État contractant où elle séjourne habituellement.
 - c. si elle séjourne habituellement dans les deux États contractants ou si elle ne séjourne habituellement dans aucun d'eux, la personne est réputée être un résident de l'État contractant dont elle est un ressortissant;
 - d. si la personne est un ressortissant des deux États contractants ou ne l'est d'aucun des deux, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord.
 3. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est réputée être un résident de l'État contractant où est situé le siège de sa direction effective.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne un centre d'affaires fixe où s'exerce en tout ou en partie l'activité de l'entreprise.
2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :
 - a. un siège de direction
 - b. une succursale;
 - c. un bureau;
 - d. une usine;
 - e. un atelier;
 - f. un point de vente;

- g. une plate-forme de forage ou un bateau utilisé pour ou en relation avec la prospection ou la mise en valeur de ressources naturelles; et
 - h. une mine, un puits de pétrole, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.
3. Un établissement stable inclut notamment :
- a. un chantier de construction, un projet de construction ou d'installation ou des activités de supervision en relation avec ces derniers, mais uniquement si lesdites activités sont d'une durée supérieure à six mois.
 - b. la fourniture de services, y compris des services de consultant ou d'administration par une entreprise d'un État contractant par l'intermédiaire d'employés ou d'autre personnel engagés par l'entreprise à cet effet, mais uniquement si :
 - i. ce type d'activité est maintenu sur le territoire de cet État pendant une période ou des périodes représentant au total plus de six mois pour toute période de douze mois; ou
 - ii. les services sont fournis sur le territoire de cet État pour une entreprise associée (au sens de l'Article 9 - Entreprises associées).
4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, l'expression "établissement stable" n'est pas réputée couvrir :
- a. l'usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de produits ou marchandises appartenant à l'entreprise;
 - b. l'entreposage de produits ou marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
 - c. l'entreposage de produits ou marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
 - d. le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des produits ou marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise;
 - e. le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer des activités de caractère préparatoire ou auxiliaire, à condition qu'elles ne soient pas combinées.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 7 agit dans un État contractant au nom d'une entreprise de l'autre État contractant, ladite entreprise sera réputée avoir un établissement stable dans le premier État contractant pour toute activité que ladite personne entreprend pour l'entreprise, si cette personne :
- a. possède et exerce habituellement le pouvoir de négocier ou de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 4 et qui, exercées dans un lieu fixe d'affaires, ne feraient pas dudit lieu un établissement stable au sens dudit paragraphe; ou
 - b. ne possède pas ledit pouvoir mais maintient dans le premier État mentionné un stock de biens ou de marchandises qui lui sert à effectuer de façon régulière des livraisons au nom de l'entreprise.

6. Nonobstant les dispositions qui précèdent, une compagnie d'assurance d'un État contractant sera réputée disposer d'un lieu fixe d'affaires dans l'autre État contractant, exception faite des activités de ré-assurance, si elle perçoit des primes d'assurance sur le territoire dudit autre État ou si elle assure des risques sur ledit territoire par l'entremise d'une personne physique autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 7.

7. Une entreprise ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si cette personne agit dans le cadre ordinaire de son activité. Toutefois, si les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de l'entreprise, il ne sera pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

8. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle, ou est contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression s'entend en tout cas des accessoires, du cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, de toute option ou droit similaire sur des biens immobiliers, de l'usufruit des biens immobiliers et des droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'usage de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce ou n'ait exercé son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables a) audit établissement stable ou b) aux

ventes dans l'autre État, de biens ou de marchandises identiques ou semblables à ceux vendus par l'entremise dudit établissement fixe.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque État contractant audit établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte se livrant à des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable. Dans les cas où il est impossible ou difficile de déterminer le montant exact des bénéfices imputables à un établissement stable, lesdits bénéfices pourront être estimés sur une base raisonnable. Toutefois, le résultat devra être conforme aux principes stipulés dans le présent Article.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, les dépenses encourues aux fins des activités commerciales de ce dernier sont admises en déduction, y compris les dépenses de direction et des frais généraux d'administration, que ce soit dans l'État où l'établissement stable est situé ou ailleurs. Toutefois, aucune déduction de ce genre n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement des frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, sous forme de redevances, honoraires, ou paiements de même nature pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services spécifiques ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, ne seront pas pris en compte pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable les montants imputés (à l'exception du remboursement de dépenses effectives) par l'établissement stable au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, sous forme de redevances, commissions ou autres paiements de même nature pour l'utilisation de brevets ou autres droits, ou à titre de commission pour des services spécifiques ou pour l'activité de direction, ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêchera cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la formule de répartition adoptée devra cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent Article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable du fait qu'il aura simplement acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable seront déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsqu'il entre dans les bénéfices des éléments de revenu qui font séparément l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent Article.

Article 8. Transports maritimes et aériens

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de transport maritime est à bord d'un navire, ce siège sera considéré comme étant situé dans l'État contractante où se trouve le port d'attache de ce navire, ou, à défaut, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

Lorsque

- a. une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que
- b. les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont dans leurs relations commerciales ou financières liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans lesdites conditions auraient pu être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause desdites conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdits dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société payant les dividendes est un résident et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut pas dépasser :

- a. 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 15 pour cent du capital de la société distributrice;
- b. 10 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des États contractants pourront arrêter d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société à raison des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme “dividendes” employé dans le présent article s’entend des revenus d’actions ou autres parts bénéficiaires à l’exception des créances, ainsi que des revenus d’autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d’actions par la législation fiscale de l’État dont la société distributrice est résidente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s’appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d’un État contractant, exerce dans l’autre État contractant dont la société distributrice est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l’intermédiaire d’un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d’une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s’y rattache effectivement. Les dispositions de l’Article 7 ou de l’Article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

5. Si une société résidente d’un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l’autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ils sont payés à un résident de cet autre État, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l’imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d’un État contractant et payés à un résident de l’autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l’autre État contractant d’où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif de l’intérêt est un résident d’un État contractant, l’impôt ne dépassera pas 10 pour cent du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des États contractants règleront d’un commun accord les modalités d’application de cette limitation.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts mentionnés au paragraphe 1 ne seront imposables que dans l’État contractant dont la personne recevant les intérêts est un résident si l’une des conditions ci-après existe :

- a. le bénéficiaire des intérêts est le Gouvernement d’un État contractant, la Banque centrale d’un État contractant ou l’une de ses subdivisions politiques ou administrations locales;
- b. l’intérêt est versé par l’une des personnes mentionnées à l’alinéa a);
- c. l’intérêt est versé au titre d’un prêt accordé ou garanti par une institution publique ou contrôlée par le Gouvernement d’un État contractant et constituée aux fins de financer le commerce extérieur.

4. Le terme “intérêts” employé dans le présent Article s’entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires avec ou non le droit

de participer aux bénéfices du débiteur, et notamment des revenus rapportés par des titres publics ou des obligations d'emprunt, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les pénalités appliquées pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, seront alors applicables.

6. Les intérêts seront considérés comme en provenance d'un État contractant lorsque le débiteur est ledit État, l'une de ses subdivisions politiques ou autorités locales ou un résident dudit État. Toutefois, si le débiteur des intérêts, résident ou non d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci seront considérés comme provenant de l'État où se trouve l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliqueront qu'au second montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable selon la législation de chaque État contractant et compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances et commissions pour assistance technique

1. Les redevances et commissions pour assistance technique provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, elles sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut dépasser 12 pour cent du montant brut des redevances et commissions.

3. L'expression "commissions pour assistance technique" telle qu'elle est utilisée dans la présente Convention désigne les paiements de toute nature reçus au titre de l'utilisation ou du droit d'utiliser toute connaissance technique, expérience, aptitudes, savoir-faire ou procédés ou pour la mise au point et le transfert d'un plan technique ou d'un avant-projet.

4. Le terme "redévances", employé dans le présent Article désigne les paiements de toute nature pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur d'oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, brevets, marques de fabrique, dessin ou modèle, plan, formule ou procédé secrets ou pour l'utilisation ou le droit

d'utiliser un matériel commercial, industriel ou scientifique. Il inclut également les gains provenant de la cession desdits droits ou biens qui dépendent de la productivité ou de l'utilisation de ces derniers.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas dans les cas où le bénéficiaire effectif des redevances ou des commissions pour assistance technique, étant un résident de l'État contractant exerce ou a exercé des activités industrielles ou commerciales dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances et commissions, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce ou a exercé dans ledit autre État des activités indépendantes personnelles à partir d'un établissement stable qui y est situé et si le droit ou le bien pour lesquels les redevances ou commissions pour assistance technique sont versées est effectivement lié audit établissement stable ou base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, selon le cas, s'appliquent.

6. Si en raison des relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre ces derniers et une tierce personne, le montant des redevances ou commissions pour assistance technique pour l'utilisation, le droit ou l'information pour lesquels elles sont versées, dépasse le montant qui aurait été convenu par le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'au deuxième montant mentionné. Dans ce cas, la fraction excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, en tenant compte des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'Article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant ou de biens immobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation dudit établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où se trouve le siège de direction effective de l'entreprise.

4. Les gains provenant de la cession d'actions ou d'autres droits dans une entreprise dont l'actif est directement ou indirectement constitué principalement par des biens immobiliers situés dans un État contractant ou les droits relatifs auxdits biens immobiliers sont imposables dans ledit État.

5. Les gains provenant de l'aliénation d'actions, autres que celles qui sont vendues sur une bourse des valeurs reconnue d'un État contractant, représentant une participation de plus de 10 pour cent au capital social d'une entreprise qui est un résident d'un État contractant sont imposables dans ledit État.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes ci-dessus ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique résidente d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans ledit État. Toutefois, ils sont imposables dans l'autre État contractant dans les conditions ci-après :

- a. cette personne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités, mais uniquement dans la mesure où ledit revenu est imputable à ladite base fixe, ou
- b. cette personne séjourne dans l'autre État contractant pendant une ou des périodes dépassant au total 183 jours pour toute période de 12 mois, mais uniquement dans la mesure où ledit revenu est imputable aux services accomplis dans ledit État, ou
- c. la rémunération au titre de ses activités dans l'autre État contractant est versée par ou au nom d'un résident de l'autre État contractant ou est prise en charge par un établissement stable ou une base fixe situés dans ledit État contractant et dépasse pendant l'exercice fiscal un montant brut équivalent à 15 000 (quinze mille) dollars EU.

2. Pour le calcul des périodes mentionnées au paragraphe 1 b), les dispositions du paragraphe 3 de l'Article 15 s'appliquent.

3. L'expression "profession libérale" s'entend notamment des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions salariées

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18 et 19, les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Dans ce dernier cas, les rémunérations ainsi reçues sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si toutes les conditions ci-après sont remplies :

- a. le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre État que 183 jours au total au cours d'une période de douze mois entamée ou échue au cours de l'exercice fiscal considéré;
- b. les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre État; et

- c. la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.
3. Pour le calcul des périodes mentionnées à l'alinéa a du paragraphe 2, les jours ci-après seront inclus :
- a. tous les jours de présence physique, y compris les jours d'arrivée et de départ; et
 - b. les jours passés à l'extérieur de l'État où sont exercées les activités, par exemple les samedis et dimanches, fêtes nationales, jours fériés et les déplacements d'affaires directement liés à l'emploi du bénéficiaire dans ledit État, après quoi les activités professionnelles ont été reprises sur le territoire dudit État.
4. Le terme "employeur" mentionné à l'alinéa b du paragraphe 2 s'entend de la personne exerçant un droit sur les travaux accomplis et assumant la responsabilité et les risques liés à l'accomplissement desdits travaux.
5. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société ou d'une autre personne morale résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués, non pas à l'artiste ou au sportif lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'Article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi passé ne sont imposables que dans cet État.

Article 19. Fonction publique

1. a. Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État.
b. toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui : (i) possède la nationalité de cet État, ou (ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.
2. a. Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État.
b. toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.
3. Les dispositions des Articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Étudiants

Une personne physique qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État de façon temporaire aux fins, principalement :

- a. d'y poursuivre ses études dans une université ou dans une autre institution d'enseignement approuvée par les autorités compétentes dudit État contractant;
- b. d'y acquérir la formation nécessaire pour lui permettre de pratiquer une profession libérale ou d'acquérir une spécialité professionnelle ou technique; ou
- c. d'y poursuivre ses études ou d'y effectuer des recherches en tant que titulaire d'une bourse, d'une indemnité ou autre de la part d'une organisation gouvernementale, religieuse, charitable, scientifique, littéraire ou éducative, ou en tant que participant à d'autres programmes organisés sous l'égide d'une telle organisation

sera exonérée d'impôt dans ledit autre État contractant en ce qui concerne :

- i. les envois de fonds de l'étranger pour ses frais de séjour, d'enseignement, de formation ou de pratique et
- ii. le montant de ladite bourse ou indemnité.

Article 21. Autres revenus

Nonobstant les dispositions de tout autre Article de la présente Convention, les éléments de revenu qu'un résident d'un État contractant, quel que soit leur origine, qui ne sont pas expressément mentionnés dans les Articles précédents de la présente Convention sont imposables par chaque État contractant conformément aux dispositions de leur législation interne.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'Article 6 que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par les biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international et par des biens mobiliers affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs n'est imposable que dans l'État contractant où se trouve le lieu de gestion effective de l'entreprise.

4. La fortune représentée par les actions ou autres parts sociales dans une entreprise est imposable dans l'État contractant dont l'entreprise en question est un résident.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Dans le cas du Venezuela, la double imposition sera évitée de la façon suivante :

Lorsqu'un résident du Venezuela perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en République tchèque, ledit revenu ou ladite fortune sont exonérés de l'impôt vénézuélien.

2. Dans le cas de la République tchèque, la double imposition sera évitée de la façon suivante :

Lorsqu'elle impose ses résidents, la République tchèque peut faire figurer dans l'assiette de l'impôt les éléments du revenu ou de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont également imposables au Venezuela mais admet en déduction du montant de l'impôt ainsi calculé un montant égal à l'impôt acquitté au Venezuela. Toutefois, cette déduction ne peut dépasser la part de l'impôt tchèque calculée avant déduction, qui correspond au revenu ou à la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable au Venezuela.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention ou de la législation interne, les revenus qu'un résident de la République tchèque perçoit ou la fortune

qu'il possède sont exonérés de l'impôt tchèque, la République tchèque peut néanmoins prendre en considération les revenus ou la fortune exemptés pour calculer le montant de l'impôt applicable au reste des revenus ou de la fortune dudit résident.

Article 24. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne seront soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. Cette disposition s'applique aussi, nonobstant celles de l'Article premier, aux ressortissants qui ne sont pas résidents de l'un des États contractants ou des deux.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ne sera pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. Cette disposition ne pourra être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôt qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

3. Les entreprises d'un État contractant dont la fortune est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenue ou contrôlée par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne seront assujetties dans le premier État à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties d'autres entreprises similaires du premier État.

Article 25. Procédure amiable

1. Si une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle pourra, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 24, à celle de l'État contractant dont elle est ressortissante. Le dossier devra être déposé dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraîneraient une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforcera, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant afin d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord sera appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforceront de résoudre à l'amiable les difficultés ou de dissiper de même les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles pourront aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants pourront communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. Si un échange oral d'opinions paraît souhaitable pour parvenir à un accord, il pourra y être procédé dans une commission composée de représentants des autorités compétentes des États contractants.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangeront entre elles les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou du droit interne des États contractants en ce qui concerne les impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention, en particulier s'agissant de la prévention de la fraude ou de l'évasion fiscales. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'Article premier. Tous les renseignements reçus par un État contractant seront tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant lesdits impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utiliseront lesdits renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent les divulguer au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Les autorités compétentes, dans le cadre de consultations, établiront les conditions, méthodes et techniques appropriées en ce qui concerne les questions sur lesquelles porteront ledit échange de renseignements, y compris, le cas échéant, les échanges de renseignements concernant l'évasion fiscale.

2. En aucun cas, les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a. de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à politique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
- b. de fournir des renseignements qui ne pourraient peut-être obtenus en vertu de sa législation ou dans le cadre de sa politique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;
- c. de fournir des renseignements qui révèleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

*Article 27. Membres des missions diplomatiques
et fonctionnaires consulaires*

Les dispositions de la présente Convention n'ont aucune incidence sur les priviléges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Chaque État contractant notifiera à l'autre par écrit l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et ses dispositions prendront effet :

- a. en ce qui concerne l'impôt retenu à la source, pour les revenus versés ou créédits à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur;
- b. en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, pour les revenus ou la fortune s'agissant de tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par l'un ou l'autre État contractant qui pourra la dénoncer en adressant par la voie diplomatique une notification écrite à cet effet avec un préavis d'au moins six mois avant la fin de toute année civile après la période de cinq ans à partir de la date à laquelle la Convention entre en vigueur. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

- a. en ce qui concerne l'impôt retenu à la source, à tous les revenus payés ou créédits à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de la notification;
- b. en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, pour tout exercice fiscal commençant à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de la notification.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Prague, le 26 avril 1996, dans les langues tchèque, espagnole et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre le texte en langue tchèque et le texte en langue espagnole, le texte en langue anglaise prévaudra.

Pour la République du Venezuela :

MIGUEL ANGEL BURELLI RIVAS
Ministre des Affaires étrangères

Pour la République tchèque :

ING. IVAN KOCÁRNIK
Vice Premier Ministre et Ministre des finances

PROTOCOLE

Au moment de la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôt sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre la République du Venezuela et la République tchèque, les soussignés sont convenus des dispositions supplémentaires ci-après, qui font partie intégrante de la Convention :

Ad Article 4

Il est entendu que si le Venezuela substitue un système fiscal mondial à son système territorial actuel le paragraphe 1 de l'Article 4 sera remplacé comme suit :

Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation dudit État, y est assujettie à l'impôt du fait de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de même nature et inclut également ledit État et toute subdivision politique ou administrative ou autorité locale dudit État. Toutefois, ladite expression n'inclut pas les personnes qui sont imposables dans cet État au seul titre d'un revenu provenant de sources situées dans ledit État.

Ad Article 7

Dans le cas du Venezuela, les dispositions du paragraphe 3 ne s'appliquent que dans le cas où le Venezuela substituerait un système fiscal mondial à son système fiscal territorial. Dans l'intervalle et en vue de déterminer les bénéfices imposables d'un établissement stable, les intérêts, redevances et autres paiements peuvent être déduits dans les mêmes conditions que s'ils étaient imputables à une entreprise résidente.

Ad Article 23

Nonobstant le paragraphe 2 de l'Article 23, dans le cas où le Venezuela adopterait un système fiscal mondial, la double imposition sera éliminée comme suit :

- a. lorsqu'un résident du Venezuela tire un revenu qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable en République tchèque, le Venezuela accorde une déduction de l'impôt sur le revenu dudit résident pour un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté en République tchèque; ladite déduction ne devra cependant pas dépasser la part de l'impôt sur le revenu calculée avant la déduction, qui est imputable au revenu imposable en République tchèque; et
- b. lorsque conformément à toute disposition de la Convention le revenu tiré par un résident du Venezuela est exonéré d'impôt dans cet État, le Venezuela peut toutefois tenir compte du revenu exonéré dans le calcul du montant de l'impôt sur le reliquat des revenus dudit résident.

Ad Article 24

À moins que les dispositions de l'Article 9, du paragraphe 7 de l'Article 11 ou du paragraphe 6 de l'Article 12 ne s'appliquent, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. Dans le cas du Venezuela, cette disposition ne s'appliquerait que si le Venezuela substituait un système fiscal mondial à son système fiscal territorial.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait en double exemplaire à Prague, le 26 avril 1996, dans les langues tchèque, espagnole et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre le texte en langue tchèque et le texte en langue espagnole, le texte en langue anglaise prévaudra.

Pour la République du Venezuela :

MIGUEL ANGEL BURELLI RIVAS
Ministre des Affaires étrangères

Pour la République tchèque :

ING. IVAN KOCÁRNIK
Vice Premier Ministre et Ministre des finances

